

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

90. Decisio S. Rotæ Romanæ coram R. P. D. Cerro. Vincen. jurisdictionis.
Lunæ 2. Maii 1650.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

sentatio pensionis, quia Papa prececit cum maiori circumspicione oritur suspicio, quod nisi fuisset facta illa narratio Papa non concessisset ut respondendo contrariis bene distinxit Rota in d. decisi. 270. sub n. 3. vers. & quantum ex doctor. Gemin. in e. gratia. n. 4. in fin. de rescript. in 6. quam sequitur Cresc. decisi. 10. nu. 2. de praben. Cassad. decisi. 10. n. 3. vers. scilicet quod expressio eod. tit. & generaliter quod Papa gratiam quae alieni praedictum inferret presumatur non concessurus, vel difficultis si narratio sit falsa, fuit dictum in Nouarrien. Canonicius 12. Februarij 1593. coram clar. mem. Card. Hieron. Pamphilio impress. apud Marches. de commiss. parte prima fol. 451. sub n. 1. vers. & praesertim in decisione 150. n. 5. coram san. mem. Grego. XV. & in Calagurritana beneficij de Cornago 27. Maij 1647. coram me.

6. Alterum pariter penitus remouetur, quia pensionarius receptis literis Apostolicis narratiuam valoris in ducatis 500. Camera continentibus, non solum non contradixit, aut pro illarum correctione instituit, quam forsitan nec obtinere potuisset cum litera non discordant a supplicatione, sed a mandato iuxta alteram ex opinionibus relatum. Mandol. super reg. 27. Cancell. n. 7. sed eas in iudicio produxit pro obsequiis earum executione; hinc enim illas ratificasse censetur cum omnibus qualitatibus, & narratiuis ibi expressis ex alleg. in 2. deo. R. P. D. mei Corradi §. quia praeter quod. parumque refert quod productio facta fuerit a procuratore absque speciali mandato, quia ipse pensionarius tum literis, tum earum productione usus fuit obtinendo illarum executionem, & obtemperant in variis Tribunalibus defendendo, qui usus inducit ratificationem equipollentem speciali mandato l. si filius familias, ubi notant omnes, ff. ad Maced. cum aliis adductis in Cafenaten. fructuum 28. Iunij 1647. fin. coram Reuerend. P. D. meo Rota. & in specie supplicationis porrectae a procuratore, Caputaq. decisi. 193. numer. 1. & 2. & numer. 4. part. 1. Caval. decisi. 26. numer. 5. Put. in punct. pensionis expeditae a procuratore decisi. 100. sub num. 1. vers. nomen, & numer. 2. lib. 2. in cor. ita facta narratio procuratoris apta vitare gratiam noceat principali propter illius usum, esto quod non nocere si nullatenus monere potuisset Principem ad concedendum, ac tertio non praedictat in quibus terminis gratiae usum non nocere dixit Rota in sepè citata dec. 188. num. 12. post conf. Fatin.

7. Simulatio quoque in fraudem Concilij Tridentini prohibentis reservari filio pensionem super beneficio possessio a parte visa est vrgere, nam Manzilla quia prohibeatur obtinere pensionem super fructibus Ecclesiae Parochialis Loci Vallis de Colmenas, quam tunc Iacobus eius pater naturalis possidebat, curauit quod idem Iacobus consentiret pensioni ad fauorem Petri Ordone nepotis Sanctij Ordone ut vice versa idem Sanctius super fructibus alterius Parochialis loci Carasnellae a se possessae consentiret simili pensioni ad fauorem ipsius Manzillae prout factum fuit, expeditaeque hinc inde litera expensis solius Manzillae. Vnde apparer eum causa simulandi ad euitandam scilicet, seu verius eludendam prohibitionem Concilij, ut ferè in punct. Paris. de confid. 9. §. 1. n. 3. S. Aymon conf. 153. n. 8. tum animus & coniectura simulationis quibus illa conuincitur ex quo occultè committitur cap. per tuas sicut. vbi Innoc. n. 1. de simon. Lotther. de re benef. lib. 1. q. 36. n. 105. Rot. dec. 238. n. 14. coram san. mem. Grego. XV. & in Balneogien. simonia 17. Maij 1624. coram bon. mem. Cocino.

8. Et inter coniecturas potissima est quae resultat ex Contextualitate mandatorum procura ab utroque Rectore eodem tempore, & coram eodem Notario, & testibus ad consentiendum pensionibus ut supra datorum Paris. de resign. lib. 14. q. 9. n. 10. & seq. usque ad 15. &

de confid. d. q. 5. n. 5. & 9. & 17. in fin. Rot. decisi. 134. n. 3. vers. & ex breuitate p. 2. diuersi alique relati in 2. decisi. coram D. meo Corrado. §. nempe, neque coniectura cuitari potest eo quod testes deponant mandatum Iacobi patris Manzillae emanasse in remuneratiorem eorum, quae Sanctius Ordone fecerat ad fauorem ipsius Manzillae, ex quo inferretur quod ob diuersitatem causa vtriusque mandati Contextualitas non inducit correspondentiam ex alleg. in dec. 392. n. 13. coram san. mem. Grego. XV. & in Romana seu Veliterna restitutionis in indigum 20. Septembris 1646. coram me. Quia titulus iste remuneratiouis cum sit relatus ad beneficium acceptum, hoc est ad consensum a Sanctio praestitum ad fauorem Manzillae magis conuincit identitatem causa, & correspondentiam consensuum, quod scilicet vnus consenserit contemplatione consensu alterius, ita ut ex vtriusque simultaneo, & effectiuo consensu probetur mutua inter ipsos permutatio, ut in terminis consensu remuneratiouis est text. in l. sed & si lege 28. consuluir, in fin. ibi genus quoddam hoc est permutatiouis, ff. de per. hored. & ibi notat Ant. Faber. col. 3. circa fin. vers. remuneratiouem fol. 307. facit, rexi. in l. si pigora 56. vers. species enim, ff. de furt. Accedente praesertim quod Manzilla fecit expensas expeditiouis vtriusque pensionis, quod pro coniectura fraudis adducit Paris. de confid. 9. §. 2. n. 1. & seqq. Rota in Romana domus ad Transiberim. 18. Iunij 1638. §. 3. insurgit coram Eminenti. Card. Panziolo, & vtriusque resulabat utilitas ad fauorem consanguineorum ipsorum consentientium, nempe ex vna parte nepotis, ex altera filij quod pariter fraudis argumentum praebere tradit Paris. de confid. d. quaest. 27. num. 6. & 7. vnde quicquid dicendum esset si aliqua ex praedictis coniecturis concurreret, sane omnibus simul iunctis apparet praecessisse inter partes expressam, aut praesumptam conuentionem de ad inuicem consentiendo, Anchar. conf. 434. sub numer. 3. vers. ex praambula. Aim. consil. 153. num. 9. & pensionem cadere sub prohibitione Concilij Tridentini, ut in his terminis declaratum fuisse a S. Congregatione refert Garz. de benef. part. 7. c. 3. num. 87. vbi in fine dicitur quod consensu pensionis dicitur praestitus per fraudem & in proximis terminis Aufred. ad Cappell. Thol. q. 439. num. 5.

Et ita decisum vtraque, &c.

DECISIO XC.

Sacrae Rotae Romae coram R. P. D. Cerro.

Vicei Iurisdictionis.

Luna 2. Maij 1650.

1 §. **L**iteras Apostolicas tam S. memoriae Clementis VIII. sub data 14. Kal. Septembris 1592. in quibus Ecclesia S. Ioannis de Abbatissis in Collegiatam erecta cum suis Dignitatibus, Canoniciatibus, Praebendis, Capitulo, Beneficiis, & quibuscumque Ministris submititur Iurisdictioni Ordinarij, quam etiam record. Urbani VIII. sub data 18. Ianuarij 1624. illarum confirmatorias, exequendas esse diffinitiuè pronunciatum fuit per sententiam Rotalem, a qua interposita appellatione, & causa mihi commissa cum clausula, Partio literis arbitrio, debitaui, An intret arbitrium, & illud non intrare, pro illarum retardatione Domini responderunt, quia litera Apostolica de iure paratam habent executionem cap. si Capitulo, vbi gloss. in verb. exequatur de concess. & rabad. in 6. Mohed. dec. 13. vs. lit. pendens. Card. Cavaler. decisi. 230. num. 1. & seq. Buratt. decisi. 435. n. 1. Vrgellen. dec. 60. n. 2. Praesertim

in proposito, quo ex praefata sententia Rotali, quae est valida, & iusta (vt inferius probabitur) apparet iustificat, vt responsum fuit in Nazarena, seu Montis viaris beneficij 15. Decemb. 1645. coram R. P. D. meo Verospijs in Gerunden. Parochialis 26. Nouemb. 1646. & in Beneuentana Canonicatus 8. Febr. 1647. coram R. P. D. meo Bichio.

Validitas est clara, nec obstat nullitas ex eo deducta quod sententia Rotalis fuerit prolata contra sententiam de partibus latam ad fauorem Archipresbyterij, a qua fuit per Episcopum appellatum, ea non reuocata contra l. 1. v. *quand. pronoc. non est necess.*

Quia cum Rota pronunciauerit prout in prima, sicut valide pronunciat potuit vigore clausulae, quam, & quae appositae in Commissione Card. Seraph. dec. 1241. n. 2. & dec. 1327. n. 3. Buratt. dec. 241. n. 6. & dec. 405. n. 1. Rot. in recent. dec. 305. n. 3. cum seqq. p. 6. & dec. 303. n. 2. part. 7. Non fuit opus dictam placentem sententiam reuocare, ex deductis coram Card. Causal. dec. 311. n. 3. in recent. dec. 161. sub n. 2. vers. *Præterea part. 1. dec. 264. n. 1. & 2. part. 6. & dec. 26. n. 3. part. 7.* cum cæteris allegatis in Romana fideicommissi de Spiritibus 14. Iunij 1645. coram meo. Altera vero. Nec ipsa vulnerauerat viam executiuam dum coram illo Iudice non fuit actum pro executione dictarum litterarum, nec supra ea pronunciatum, vt respondit Rota dec. 132. n. 12. p. 2. diuers. coram Buratt. dec. 329. n. 6. in Romana dotis 17. Decembris 1607. coram Penia, & in Romana, seu Mutinens. dotis 30. Aprilis 1638. coram Eminentiſſ. D. Card. Panzirolo, per Zacc. de oblig. Camer. dec. 65. n. 9. & dec. 200. n. 13. secundum vlt. impress.

4. Deinde non obstat altera ob non integram transportationem actorum, quia sufficit quod transportatus fuerit integer processus fabricatus coram Decano Terraconen. a quo fuerat appellatum, Pen. dec. 644. n. 2. & 4. Buratt. dec. 213. n. 2. & 3. Card. Causal. dec. 43. n. 1.

5. Iustitia conuincitur ex lectura earundem litterarum S. M. Clementis VIII. ibi, *Diſtaque Ecclesia, ac eius Dignitates, Canonicatus, & Prebendae, aliæque beneficia Capitulum, & Ministri huiusmodi suo Ordinario subiecti sunt, &c.* Quibus sanè verbis aperte dignoscitur, illos subiectos fuisse Iurisdictioni eiusdem Episcopi, qui proprie in praefatis litteris Ordinarij nomine fuerat designatus iuxta Gloss. in c. 2. verb. *loci ordinario de vsu. in 6. & in cap. Ordinarij verb. locorum de offic. ordin. in 6. Mandol. cons. 37. n. 8. Clocker. de Iurisdic. ordin. lib. 1. q. 1. n. 9. Lotther. de re benef. lib. 1. q. 24. sub n. 102. cum pluribus seqq.*

6. Necturbat quod appellatione Ordinarij veniat Archipresbyter, cum in materia de sua natura adaptabili sub huiusmodi denominatione comprehendatur quicumque alius inferior, dummodo ordinariam habeat iurisdictionem, vt tradit Card. Zabarell. in clem. quia regulares sub n. 11. vers. *Octauo quoque, de supplen. neglig. Prelat.* cum aliis quos refert, & sequitur Chockier d. 9. l. d. n. 9. vers. *sed etiam, Rot. in recent. dec. 493. nu. 5. p. 2. & coram bo. me. Coccin. dec. 346. n. 1.*

7. Quia in casu, de quo agitur de Episcopo tantum, non autem de Archipresbytero Ordinarij nomine Pontificem intellexisse, Dominis suadebant contextus litterarum, & subiecta materia, Tum quia submittendo Dignitates, Canonicos, & Capitulum suo Ordinario, Archipresbyterum ipsum (in quo vnica, & principalis residet Dignitas illius iurisdictioni per necesse submittere censetur, ac proinde nomen illud ad ipsum congrue deferri non potest, ne eodem tempore dentur actio, & passio in eodem subiecto contraregulam text. in l. si quis pro eo §. 1. ff. de fideiuss. l. frater a fratre ff. de condit. indebit. Tum quia pluries de Ordinario, & Archipresbytero ibidem discretiue loquutus fuit, itaque illos pro distinctis, & omnino separatis inter se habuisse praesumitur, nec vnum voluisse sub alte-

rius denominatione comprehendere, ex allegat. per Surd. cons. 426. n. 1. & cons. 514. n. 7. 8. & 9. Menoch. cons. 215. n. 69. & 70. Cardin. Seraph. dec. 1486. n. 12. Rota in recent. decif. 667. n. 5. cum alijs per Ald. ad lit. omnem difficultatem. Quia ita declarauit Sacra Congregatio Eminentiſſimorum DD. Sacri Concilij Tridentini interpretum, ne dum sub die 2. Decembris 1623. quae deinde confirmata fuit per speciale Breue felic. record. Urbani VIII. sed etiam 1. Decembris 1640. 21. Septembris 1641. & 15. Martij 1642. Quibus proinde declarationibus omnino est deferendum cum responsum fuit coram Card. Causal. discussione tenere, vt relatum fuit coram Card. Causal. dec. 627. nu. 9. in Vicen. Portionum 18. Martij 1639. coram Reuerentiſſimo D. meo Decano, in Oppiden. Processionem 18. Maij 1646. coram R. P. D. meo Verospio §. Et hac iuris dispositione, & prius in Romana pensionis 19. Nouembris 1640. coram meo §. final.

8. Nec refert quod dictam Breue san. mem. Urbani vii impetratum lite pendente, nulla facta de ea mentione videatur subreptitium: Quia cum Archipresbyter, & Canonici deinde eundem Pontificem adiuuaret pro illius moderatione, & nihilominus ipse huiusmodi declarationis articulum eidem Sacrae Congregationi denique remisit, quae successiuè pluries auditis partibus, ac re maturè discussa praecedentem resolutionem reconfirmauit, vtique obiecta subreptionis exceptio omnino sublata remanet ex notis in cap. 1. litem conuictis in 6. & faciunt tradita per Cardin. Zabarell. cons. 92. nu. 2. & 3.

9. Provt minus obstat asserta antiqua concordia celebrata de anno 1262. inter tunc temporis Episcopum ac Abbatem, & Monachos Ecclesiae de qua agitur super ipsorum exemptione ab illius iurisdictione.

10. Quia ultra alias responsiones ab informantibus deductas, dum Monasterium, Abbas, & Monachi illorumque ordo, iura extincta penitus, & suppressa fuerunt ad praedictam san. mem. Clementis VIII. terminantur profus, & cum eis pariter extincta remanent omnia ipsorum priuilegia, & concordiae, quae propterea in Archipresbyteris, & Canonicis, alioque deinde principaliter institutos, ac sub diuersa natura, & qualitate subrogatos transire non poterunt, ad tradita per Nat. cons. 638. n. 44. vers. *ecce quod Baldus Rimini. in cons. 112. n. 121. & 129. cum alijs per Gabr. de regul. iur. c. 1. n. 48. 66. & 88.* sed in ipsis seruari debet expressè, & praefata forma in dictis litteris eiusdem Pontificis super eiusmodi suppressione, noua erectione editis contenta iuxta praedictas subsequentes, & reiteratas declarationes dictae Sacrae Congregationis, vt responsum fuit in dec. huius causae emanata coram bon. mem. Merlin. 1. Iunij. 1638. §. fin.

11. Nec releuat quod in suppressionibus, & nouis erectionibus aliarum similium Ecclesiarum tam ab eodem san. memoriae Clemente VIII. quam a fol. record. Pauli V. appositae fuerint declarationes de non praediudicando antiquae iurisdictioni, & priuilegijs earum. Quia cum huiusmodi declarationes restrictae, & limitatae fuerint ad praedictas alias Ecclesias, extendi non debent ad istam, de qua agitur cuius suppressio, & noua erectio diuerso modo facta fuit, vt respondit Rota coram bon. mem. Buratt. dec. 599. sub n. 4. in Vicen. Canonie. 29. Nouembris 1624. coram bon. mem. Merlin. §. prout nec etiam, & in Vicen. Cameris 1. Februarij 1639. coram R. P. D. meo Royas §. Non obstant Breuia.

12. Denique non obstat quod huiusmodi Ecclesia sit de iure Patronatus Regio, quia hoc non praediudicat iurisdictioni ordinarij iuxta dispositionem sacri Concilij Tridentini sess. 25. c. 6. de reformat. Et ita resolutum fuit, &c.